

beslutning $\frac{5}{2}$ (F. sp. 3656). Partiernes ordførere: Hans Hækkerup, Lembourn, Per Federspiel, Nordqvist og Poul Dam. 2. (sidste) beh. $\frac{7}{2}$ (F. sp. 3839).

Folketingsbeslutningen går ud på at tage ombudsmandens beretning til efterretning.

Under 1. behandling af forslaget til folketingsbeslutning udtalte *Poul Dam* (SF), at der for ham var opstået tvivl om, hvorvidt folketingets ombudsmand ikke havde overskredet sin kompetence ved sin stillingtagen til to af de sager, der var omtalt i beretningen for 1967. Efter hans opfattelse kunne der i begge sager være tvivl herom, og han lagde vægt på, at man fra folketingets side bidrog til styrkelse af ombudsmandsinstitutionen og til præcisering af institutionens opgaver. Efter at *Poul Dams* synspunkter var imødegået af de andre ordførere og af justitsministeren, der alle gav udtryk for, at ombudsmanden i de af *Poul Dam* fremdragne sager efter deres opfattelse havde handlet i overensstemmelse med sin instruks og ombudsmandsloven, vedtoges forslaget til folketingsbeslutning ved 2. (sidste) behandling enstemmigt uden ændringer med 128 stemmer. 8 medlemmer undlod at stemme.

11. Folketingsbeslutning om folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57.

I skrivelse af 1. april 1969 anmodede justitsministeren om folketingets samtykke til, at der rejses tiltale mod folketingsmand *Bernhard Baunsgaard* for overtrædelse af straffelovens § 249, stk. 1, samt færdselslovens § 24.

Andragendet blev i overensstemmelse med forretningsordens § 25, næstsidste punktum, henvist til udvalget for forretningsordenen, der — efter at have behandlet sagen — enstemmigt indstillede (B. sp. 1223), at folketinget gav samtykke til, at justitsministerens anmodning blev imødekommet.

Folketinget tiltrådte 18. april enstemmigt udvalgets indstilling (F. sp. 5787).